

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

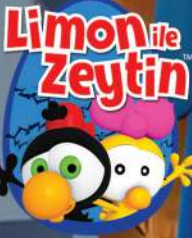
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Yedek Oyuncu

ÇİZGİ FİLM HİKÂYE KİTABI

Limon ile Zeytin™

Yedek Oyuncu

Copyright © 2017 Salih Memecan

Uyarlayan: Erge Özcan

Mart Ajans Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti. İstiklâl Cad. No: 86/6, 34435 Beyoğlu / İstanbul, Telefon: (212) 243 1534, Sertifika No: 13684

 [sizinkiler.com](https://www.pinterest.com/sizinkiler.com) [facebook.com/sizinkiler](https://www.facebook.com/sizinkiler) twitter.com/limonilezeytin [instagram.com/limonilezeytin](https://www.instagram.com/limonilezeytin)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Limon, Babişko ile birlikte evlerinin bahçesinde basketbol oynuyordu. Babişko usta bir hareketle uzaktan üçlük atarken, Limon da heyecanla sıranın kendisine gelmesini bekliyordu. Babişko topu, yerinde duramayan Limon'a verdi. Limon gözleri parlayarak, "Babişko, basketi çok seviyorum." dedi.

Limon coşkuyla topu potaya doğru attı. Ne yazık ki top potanın yakınına bile ulaşamamıştı. Çok sevse de Limon bu sporda biraz acemiydi. Atışları hiç de istediği kadar iyi değildi. Ama bu çok da önemli değildi çünkü asıl önemli olan, bir şeyi sevmekti.

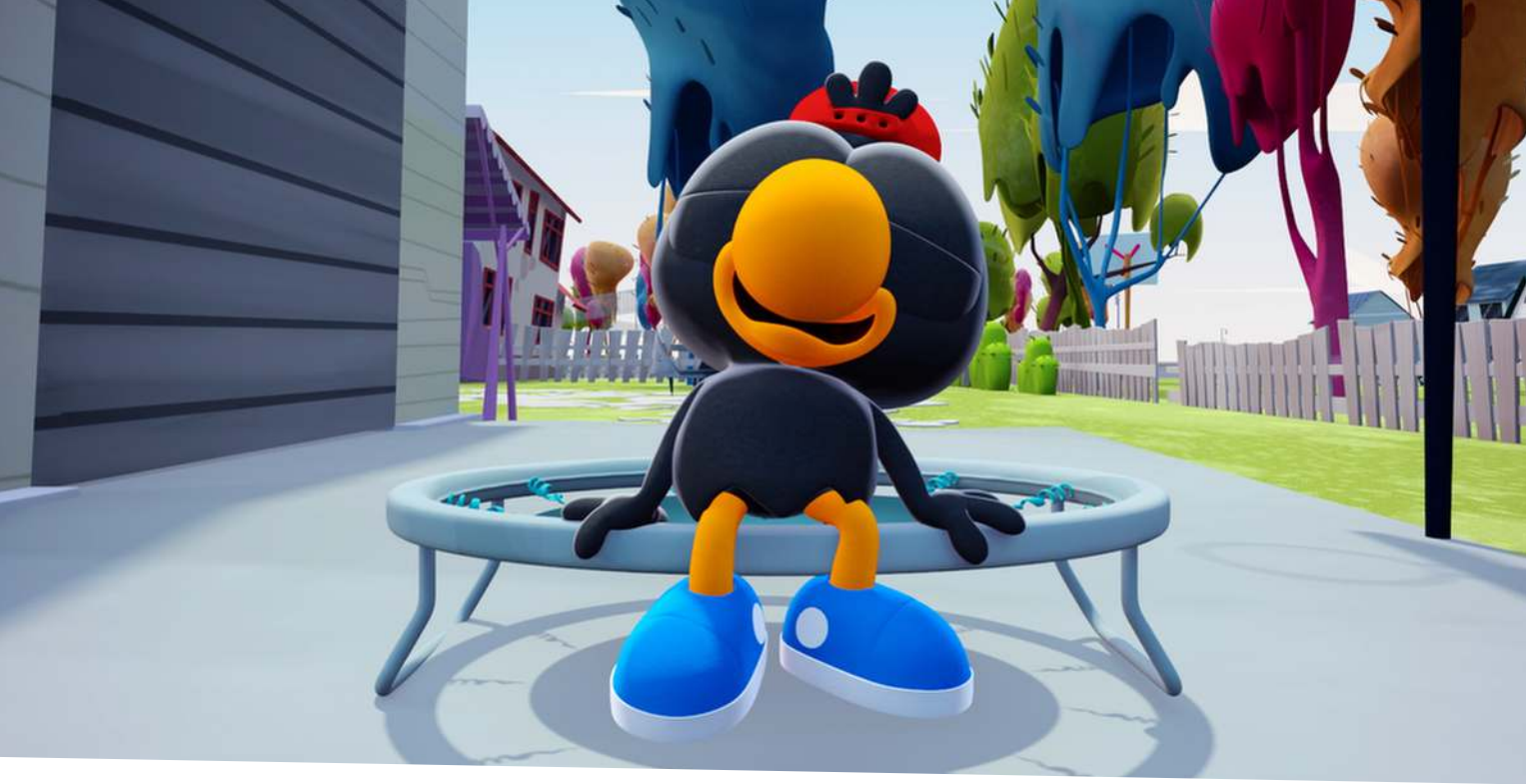

Babişko kızının acemiliğine gülümsedi. Topu eline alarak, “Basketbol bizim ailede çok önemlidir.” dedi, “Hele Meli Amcan... O tam bir basket efsanesiydi!” Babişko ustaca parmağında çevirdiği topu potaya doğru attı. İşte yine sayıydı! Babişko bu işte harikaydı! Basketbol yeteneği gerçekten de aileden geliyordu. Limon’un bu yeteneği kullanmak için ise biraz daha çalışması gerekiyordu.

Limon çalışmalarına başlamak için hiç zaman kaybetmedi. Basketbol potasının hemen altına bir trambolin yerleştirdi. Antrenmanlarında en büyük yardımcısı tabii ki Zeytin’di. Zeytin trambolindeki Limon’a basketbol topu atıyordu. Limon da aletin üstünde zıplayarak topu potaya yolluyordu. Trambolin üstünde attığı tüm toplar bir bir sayı oluyordu.

Artık sıra trambolinsiz çalışmıyordu. Limon trambolinden inip eline topu aldı. Kendisini merakla izleyen Zeytin'e basket atmanın püf noktalarını anlatmaya başladı: "Ayaklar omuz açıklığında... Dizi bük... Kalçanı eğ ve topu avuç içi değmeyecek şekilde parmak uçlarında tut... Hepsi bu!" Zeytin Limon'un anlattıklarına hayran kalmıştı. Limon bu kadar bilgili olduğuna göre basketbolda harika olmalıydı!

Limon sonunda atışını yaptı. Atış iyi olmak bir yana, oldukça fenaydı. Arkadaşını izleyen Zeytin kahkaha atmaya başladı. O kadar bilgisine rağmen Limon hala oldukça başarısızdı. Zeytin gülerek, "Limon." dedi, "Vaz mı geçsen acaba?" Limon bu teklifi kabul etmedi. Basketbolu bırakmaya hiç niyetli değildi. Bu kadar sevdiği bir şeyi neden bırakacaktı ki?

Tam bu sırada, Babişko evin penceresinden seslendi. “Limon.” dedi, “Gözün aydın. Meli Amcan cuma günü senin maçı izlemeye geliyor!” Limon bu habere çok sevinse de bir o kadar da panikledi! Çünkü o, hala okulun basket takımında yedekti! Eğer Meli Amcası geliyorsa, hemen takımın as kadrosuna girmeliydi. Yoksa basket efsanesi amcasına ne derdi?

Limon okulun basketbol takımına girme isteğini Zeytin’e anlatıyordu. Fakat bu konuşmaları onlardan başka biri daha dinliyordu. Yan bahçeye saklanmış olan Gıciko sinsice gülmeye başladı. Limon’un takıma girmek istemesi bir şaka olmalıydı? Gıciko kararlıydı; ne pahasına olursa olsun, Limon’un takıma girmesine engel olacaktı!

Basketbol takım seçmesi günü gelip çatmıştı. Sabırsızlıkla bu günü bekleyen Limon oldukça heyecanlıydı. Artık yedek oyuncu değil, takımın asıl oyuncularından biri olmalıydı. Fakat Limon'un işi oldukça zordu. Çünkü onun aksine, takıma girmek isteyen kızların hepsi çok uzundu!

Okulun koçu Ugo sonunda düdüğü çaldı. Basketbol seçmeleri resmi olarak başlamıştı. Limon heyecanla topa doğru atıldı. Fakat çabası boşunaydı! Diğer oyuncular o kadar profesyonel ve o kadar uzundu ki, Limon'un topu kapması neredeyse imkansızdı!

Ugo takımın kadrosunu açıkladı. Tüm oyuncular takıma girmiş, bir tek Limon yedek kalmıştı. Limon üzüntü içinde yedeklerin oturduğu yere gitti. Bu durum takımın malzemecisi olan Gıcık'ın hiç de hoşuna gitmedi. Tüm maç boyunca Limon ile yan yana olmak onun için işkence demektir! Gıcık, "Ayyy!" dedi, "Tüm maç boyu sen bizimle mi oturacaksın? Hayatta olmaz!"

Limon bir sayı bile atamamıştı. Dakikalar sonra Koç Ugo seçmeleri bitiren düdüğü çaldı. Ugo, takıma girmek için ter döken tüm oyuncuları yanına çağırırdı. Sonunda takımın as kadrosunu açıklayacaktı. Tüm kızlar oldukça sakinken, Limon çok heyecanlıydı. Amcasını gururlandırmak için takıma girmesi şarttı!

Limon Gıcıkı'nın bu sözlerini önemsemedi. Zaten onun hoşnut olduğu ne vardı ki? Tam bu esnada elinde oyun planıyla Koç Ugo geldi. Ugo saha kenarından, takıma taktik vermeye başladı. "Ayaklar omuz açıklığında... Dizi bük..." diye bağırdı. Adam bağırdıkça Limon da onun söylediklerini tekrar ediyordu. Yardımcı bir koç gibi kızlara taktik veriyordu.

Limon'un hevesini gören Ugo ona doğru eğildi. "Limon, bak. Bu oyun planımız." dedi. Limon oralı olmadı çünkü basketbol hakkında bilmesi gereken her şeyi zaten ezbere biliyordu. Bilmesine biliyordu ama iş oynamaya gelince Limon birden tutuluveriyordu. Bu yüzden de hep yedek oyuncu olmaya mahkum oluyordu.

Antrenman sonrası Limon ile Zeytin sokakta yürüyordu. Zeytin yine yedek oyuncu olan Limon’u teselli etmeye çalışıyordu. “Üzülme Limon.” dedi Zeytin, “Yedek oyuncu olmak zorunda değilsin ki... Basketbolu bırakırsın, olur biter!” Limon’un arkadaşının bu önerisini kabul etmeye niyeti yoktu çünkü yedek de olsa, basketbolu çok seviyordu.

Limon ile Zeytin’in konuşmalarını bir duvarın arkasından dinleyen Gıcık hemen ortaya çıktı. Dalgacı bir tavırla lafa atladı: “Ayyy Limon, üzülme! Belki büyüyünce de yedek subay olursun!” Limon kahkaha atarak uzaklaşan Gıcık’yu hiç umursamadı. Biliyordu; öyle ya da böyle, bir gün basketbolda başarılı olacaktı!

Maç günü gelip çatmıştı. Meli Amca, Babişko ile birlikte tribündeki yerini almıştı. Limon yedek oyuncu olduğundan maçı saha kenarından izliyordu. Koçun kızlara verdiği taktikleri tekrarlıyor, o da oyunculara ne yapması gerektiğini söylüyordu. Böylelikle en azından kendini takıma daha faydalı hissediyordu.

Oyunu izlemeye dalan Limon, Koç Ugo'nun sesini duydu. Ugo kendisi ve takım için su istiyordu. Fakat takımın malzemecisi olan Gıcıkı etrafta görünmüyordu. Ugo, "Hadi Limon!" dedi, "Su almamız lazım. Malzeme odasına gidelim. Gıcıkı ortalarda yok!" Limon heyecanla Ugo'yu takip etti. Koça ve takıma yardımcı olmak gerçekten de müthişti!

Koç ve Limon'un bilmediği şey, Gıciko'nun gizlice onları izlediği idi. Gıciko sinsice Limon'a bakıp kendi kendine, "Bu takım için önemli olamazsın. Yedek olarak bile..." dedi. Bu sırada Limon ile Ugo, her şeyden habersiz malzeme odasına girdi. Takım için su alıp sahaya geri döneceklerdi. Tam odadan çıkacaklardı ki... O da ne? Odanın kapısı kilitlenmişti!

Koç hemen bu planını Limon'a anlattı. Limon fazlasıyla heyecanlanmıştı. Takımının ve koçun ona ihtiyacı vardı. Ugo'nun yukarıya kaldırdığı Limon havalandırma deliğinden girdi. Hızla süründü, deliğin çıkışına kadar gitti. Havalandırma deliğinden çıkınca karşısında Zeytin'i buldu. Zeytin telaş içinde onu ve koçu arıyordu. Limon her şeyi hızla Zeytin'e anlattı. Zeytin koça yardım edecek birilerini bulmalı, kendisi ise sahada takıma yardımcı olmalıydı!

Kapıyı kilitleyen Gıciko'dan başkası değildi! Tabii ki Limon ve Ugo bundan habersizdi! Limon'un şaşkınlığına karşı, Koç Ugo panik içindeydi. "Eyvaahhh!" dedi, "Ben burada olduğuma göre, takım koçsuz kaldı! Hemen bir şeyler yapmalı!" Bu sırada Ugo'nun gözü tavandaki havalandırmaya takıldı. Kendisi sığmasa da Limon buraya kolaylıkla sığardı. Sürünerek dışarıya çıkar ve kendisine yardım çağırırdı.

Limon koşarak sahaya gitti. Başlarında koç olmayan takım yenilmek üzereydi. Takımı kurtarmak yalnızca Limon'un elindeydi. Limon hatırladığı oyun planını takıma bağırmaya başladı. Verdiği taktikler o kadar iyiydi ki takımdaki kızlar peş peşe sayı attı! Limon sayesinde fark neredeyse kapanmıştı. Tribünde Limon'u izleyen Babişko ve Meli Amca oldukça şaşkıındı. Limon'un oyunculuğu iyi olmasa da, koçluğu bir harikaydı!

Gıciko saklandığı yerde adeta çıldırmıştı. Limon nasıl onu kilitlediği odadan çıkmıştı? Gıciko tam kendi kendine konuşuyordu ki Zeytin'e yakalandı. Zeytin tüm bunların arkasındaki kişinin o olduğunu anlamıştı. Gıciko'nun elinden zorla anahtarı kapıp Koç'u odadan çıkardı. Koşarak sahaya gelen Koç Ugo gözlerine inanamadı. Takımı galibiyete taşıyacak tek şey, yalnızca bir sayıydı!

Limon saniyeye baktı. Kazanmak için bu son şanslarıydı. Potaya doğru koşan takımına son taktiği bağırdı. Taktiği duyan oyuncu topu potaya attı. Heyecanlı bakışların eşliğinde top havalandı, havalandı ve havalandı... Sayımı! Zaferin sahibi Limon'un takımıydı! Herkes sevinçle Limon'a tezahürat yapmaya başladı. Çünkü o olmasaydı, bu galibiyet de olamazdı!

Maç sonrasında Limon, evlerinin bahçesinde basketbol oynayan Babişko ve Meli Amca'yı izliyordu. Uzandığı hamakta keyfine diyecek yoktu. Hem takımına yardımcı olmuş, hem de Ugo tarafından yardımcı koçluğa terfi etmişti. Bundan daha iyisi ne olabilirdi ki? Bir şeyi çok seversen ve istersen, onda başarılı olmaman mümkün değildi. Bunun en büyük kanıtı Limon'un hikayesiydi!

youtube.com/limonilezeytin

You Tube

**ABONE
OL!**

Artık bu deęiřmeli!

Limon basketbolu çok sevmesine rağmen okul takımında hep yedek oyuncu olarak seğilir. Bakalım Limon sonunda yedek oyunculuktan çıkıp as oyuncular arasına girebilecek mi?

SET BARKODU

